

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 16. Quomodo illi Deus subitò solitus fuerit rependere opera
misericordiæ corporalia, quæ exhibebat pauperibus & infirmis, ut
quosdam miraculosè sanaret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

CAPUT XVI.

Quomodo illi DEUS subito solitus fuerit repen-
dere, opera misericordiae corporalia, quae exhibebat pauperibus,
& infirmis, ut quosdam miraculose sanaret.

*C*um Marina de Escobar fu-
erit inops, non poterat mul-
tum pauperibus gratifica-
ri elemosynis corporalibus:
modicum tamen illud, quod
elargiebatur, plurimi fi-
ebat, & rependebatur ipsi à DEO, propter
magnam charitatem, & benignitatem, ex
qua procedebat illa beneficentia.

§. I.

Laborabat, inquit, in domo quidam
pauper homo, effodiendo terram ex
quadam area, dictumque mihi fuit, ipsum
incedere lacerrimum. Misera sum ipsi-
us inopia, ut potui, & decumbens in lecto
designavi modum, quo ex quodam tape-
te ipsi excinderent lacernam, & consu-
erent meae sociæ, quam illi dederunt. Pa-
ulo post venerunt mei duo Angeli feren-
tes vestem splendidissimam, dixeruntque
mihi: Accipe, Soror, hanc vestem, quam
tibi mittit Dominus. Ego vehementer
reluctabar illam suscipere, sicut consuevi
agere in similibus, Angelus autem meus
Custos mihi dicebat, ut ipsam accepta-
rem. Animadverti, quando illam con-
templabar, ea, quae resplendebant in illa
veste, & videbantur pretiosi lapides, esse
insignia charitatis, misericordiae, patien-
tiae, fortitudinis, ac aliarum huiusmodi
virtutum. Tum mihi comparuit Chri-
stus Dominus, quem tam clarè vidi, ut qua-
si fuerim ipsum intuita oculis corporeis.
Dixitque mihi Divina Majestas: Quia me-
heri vestivisti, volo tibi dare hanc vestem.
Ego ipsum interrogavi: Quando te ve-
stivi Domine? Heri, ajebat, me vestivisti
in illo paupere. Et cum renuerem ac-

cipere vestem, Dominus mihi dixit, ut
eam acciperem, quodque ipsemet me esse
illà induturus. Apprehendit deinde Di-
vina Majestas unam ipsius extremitatem, &
venerunt Angeli eandem tenentes, im-
posueruntque ipsius manibus, & ille me eà in-
duit. Erat instar togæ, cum latis maniciis.

§. II.

Etiam quando obambulabat, invise-
bat cum magna charitate infirmos, &
DEUS statim adesse solebat cum prae-
spirans ipsi, ut illos tangeret, quod subito
essent sanandi: id quod ipsa acceptabat li-
bentissime, quando poterat fieri ita, ut non
adverteretur miraculum. P. Petrus de Le-
on conscripsit aliqua huiusmodi miracula,
quae contigerunt anno 1600. Quodam
die, post sacram Communionem, cum jam-
vellem abire, sensit tum vehementem inspi-
rationem, à qua impellebatur ad invisa-
dam quandam infirmam, ut non potuerit
aliter facere: invenit illam non solum ex
diuturno morbo decumbentem, sed etiam
laborantem ex inflammatione vicina gat-
turi, valde afflictò ac tumido, ac metuen-
tem, ne esset apostema. Amplexata est
infirmam, & ipsa petente, imposuit manum,
affecta parti, statimque recessit dolor, ita ut
infirmam, quae vocabatur Aloysia de Portis,
dixerit, se juratissimam, quod ipsam sanaverit.
Quandam ancillam, in domo, quam ipsa
inhabitabat, nocte quadam occupavit dolor
in uno latere, ita ut illius Domina, & alij
intelleverint, esse pleuritim, egerintque de re-
medijs, ut ipsam curarent. Illa mota com-
miseratione, & inspiratione Divina, de-
scendit ad ipsam videndam, & interrogans il-
lam, ubi sentiret dolorem, contraxit il-
lum.

cum manu, unde tam citò abscellit dolor, ut posttriduanè surrexerit ac laboraverit, sicut priùs. Aliam feminam, suam vicinam, quæ habebat pessimè affectam unam mamillam, nec adjuvabatur ullis medicamentis, semel iterumq; visitavit, tetigitq; in parte magis exulcerata, & fuit paulatim sanitati restituta. Alium vicinum, periculosissimè agrotantè ex asthma & alijs morbis, ita ut jam ageretur de conferendis ipsi Sacramentis, ex DEI inspiratione inuistit, ac imposuit illi manum, ex quo contactu convaluit. Suum Fratrem & Cognatam, graviter laborantes ex ulceribus, quasi absq; spe recuperande sanitatis, curavit intra brevissimum tempus suis precibus, ut ipsi crediderunt. Atq; idem in quibusdam rebus evenit cum ejus sororibus.

Quædam Monialis ex Monasterio, quod nomen habet à Matre DEI, constituta in extremo mortis periculo, desideravit aliquid habere ab hac famula DEI, confidens, se eo sanandam. Misit ipsi Rosarium, in quo emet effigies, cui ipsa se dicebat esse addictam, & sic melius habuit, atq; convaluit: dixitq; illi Dominus, quòd hoc miraculum fecerit, non solum ob confidentiam Monialis, sed etiam propter singularem ipsius affectum, quo illam prosequabatur.

§. III.

ILLA ipsa mihi enarravit alios tres casus sequentes. Quando Primogenita Filia Regis Philippi Tertij, quæ nunc est Regina Gallia, erat infans, dum Aula moreretur Vallisolei, agrotavit, habuitq; caput & faciem cooperatam quibusdam crustis, ut aspectus ipsius moveret ad commiserationem. Visitavit DEI parvam hanc suam Famulam, more solito, & expressit modicum lactis ex suo Santissimo ubere, ad volas manuum ipsius, dixitq; ei: Visita Filiam Regis, & applica istud lac illius capiti ac faciei, sanabiturq; sine mora. Ipsa inuistit Dominam Marchionem de Vaille, quæ tunc erat Nutrix Filia Regia, sicut illam aliàs consueverat inuistere; quia hæc Domina vehementer delectabatur illius conversatione & ex ea proficiebat: rogavit ipsam, ut sibi ostenderet Pri-

mogenitam Regis, & valde dissimulanter, ita ut non adverteretur, quid ageret, contrectavit illius caput ac faciem, atq; intra quadriduanam ipsi deciderunt illæ crustæ, & abscellit omne malum, quod fuerat passum. Alius quidam vir dum repararet tectum, ruit ex illo, & confregit crum: erat pauper, habebatq; multas proles, quæ omnia ipsam movebant ad illi condolendum, rogandūq; DEUM instanter, ut ipsum sanaret. Sensit hæc Famula DEI inspirationem, ut illum inuideret ac tangeret, id quod fecit, quasi aliud agendo, & fuit intra breve tempus pristinae valetudini restitutus. Audivit dici de alio, qui similiter ceciderat, sensitq; eandem inspirationem, sed nescivit ubi moreretur; exiit ipsam questum, placuitq; DEO, ut inveniret Domum: reperit in miserabili lecto infirmum, quem tetigit & sanavit.

Alià vice, cum vicina quædam ipsius suscepisset extremam Unctionem, visitavit illam unà cum sua Matre, presentibus multis hominibus: accessit infirmam, interrogans ipsam, quomodo valeret, & an illi aliquid doleret. Dixit, omnino se dolorem sentire: & ipsa notavit locum, in quo patiebatur dolorem. Habuit potentem DEI inspirationem, ut illam tangeret. Tetigit eam occultè, & infirma subito exclamavit, dicens: Quis me attigit? quia me sanavit, & liberavit à dolore. Illa celeriter fugit, ne resciretur, quis infirmam tetigisset. Aliàs cum quidam adequitarer in effreni equo, aded furente, ut ipsum non posset detinere, omnes vehementer vociferabantur, accurrentes ad ipsam. Illa dixit DEO: Domine, detine ipsum; & in momento stetit, instar agni.

Postquam egrota decubuit in lecto, quando veniebant infirmi ad illam visitandam, consolabatur ipsos eo modo, quo poterat, & quamvis desiderarent, ut illos tangeret manu, vel ipsis aliquid daret, abnuebat ac repugnabat vehementer, non ex defectu charitatis, sed ne delinqueret contra humilitatem, eò quòd, si sanarentur, publicaretur miraculum. Qua in re ipsi evenerunt quedam notabilia, quæ referentur in sequenti capite.

CAPUT